

prima instanță: Colev G.P.

instanța de apel: Curdov A.I., Lazareva E.P., Dimina E.I.

Î N C H E I E R E

17 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mihailova Olga,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mihailova Olga împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Comrat cu privire la recunoașterea motivului întemeiat al omiterii termenului de depunere a cererii în adresa CTAS Comrat și obligarea CTAS Comrat să recalculeze pensia,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 14 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Mihailova Olga și menținută hotărîrea Judecătoriei Comrat din 26 martie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

c o n s t a t ă

La 26 ianuarie 2013, Mihailova Olga s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu cerere împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Comrat cu privire la recunoașterea motivului întemeiat al omiterii termenului de depunere a cererii în adresa CTAS Comrat și obligarea CTAS Comrat să recalculeze pensia.

În motivarea acțiunii indică reclamanta că la 01 noiembrie 2006, s-a dus la câștig în Turcia, unde s-a aflat pînă pe 05 noiembrie 2012 fără a părăsi localitatea.

Cunoscînd faptul că, la atingerea vîrstei de 57 de ani este necesar să-i fie stabilită pensia, ea fiind în Turcia l-a rugat pe feciorul său Gherciu G. să se ocupe cu perfectarea documentelor și certificatelor necesare pentru stabilirea pensiei și în cazul în care ar fi colectat toate certificatele necesare, ea ar fi venit și ar fi depus cererea în Casa Teritorială de Asigurări Sociale.

Reclamanta invocă, că fiul ei, de repetate ori, s-a adresat la fostul loc de muncă al ei în SA „CDC” însă, de fiecare dată îi refuzau în eliberarea certificatului din cauză, că aveau loc procesele judiciare și se refereau la faptul că lipsea directorul, nu era ștampila etc.

Precizează reclamanta că din motivul indicat nu a reușit să adune toate

documentele necesare pentru adresare către CTAS mun. Comrat.

Revenind din Turcia pe 05 noiembrie 2012, reclamanta a strâns toate documentele necesare pentru stabilirea pensiei și la 28 noiembrie 2012 le-a depus la CTAS mun. Comrat, unde i-au comunicat, că pensia va fi acordată din momentul adresării, adică din noiembrie 2012, iar în perioada din mai 2009 până în noiembrie 2012 pensia nu va fi achitată.

La data de 28 noiembrie 2012, reclamanta în adresa pîrîtului a scris o cerere prealabilă cu privire la recalcularea și achitarea pensiei din mai 2009 până în noiembrie 2012, însă, ultimul prin scrisoarea sa din 27 decembrie 2012 a refuzat în admiterea acestei cereri a reclamantei și a indicat, că achitarea pensiei va fi efectuată din ziua depunerii cererii, adică de pe 28 noiembrie 2012.

Reclamanta consideră, că CTAS mun.Comrat este obligată să recalculeze pensia, fiindcă în conformitate cu cerințele art. 32 Legea nr 156- XIV din 14.10.1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat RM, pensia pentru limita de vîrstă se stabilește de la data îndeplinirii condițiilor de pensionare, adică în cazul ei de pe 31.05.2009, de aceea ea s-a adresat cu acțiunea vizată în instanța de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Comrat din 26 martie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 14 noiembrie 2013, apelul declarat de Mihailova Olga a fost respins și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 28 ianuarie 2014, Mihailova Olga a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea decizie instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care să fie admisă acțiunea.

În motivarea recursului recurenta a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, instanța de apel încălcînd normele de drept material.

În special, indică recurentul că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 32 alin. (4) și (5) din Legea nr. 156 – XIV din 14.10.1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și procedural.

În context, Colegiul precizează că recurenta neîntemeiat invocă faptul că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile art. 32 alin. (4) și (5) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, dat fiind faptul că în contextul actelor judecătorești se face expres referire la normele indicate, ceea ce demonstrează că instanțele au examinat speța în cauză prin prisma acestora.

Mai mult, instanțele învederează că recurenta nu a respectat termenul de 30 de zile, prevăzut de art. 32 alin. (4) lit. a) din legea precitată și, respectiv, pensia pentru limita de vîrstă pentru Mihailova Olga nu poate fi calculată la data îndeplinirii condițiilor de vîrstă de pensionare.

Prin urmare, Colegiul constată că instanțele au aplicat corect normele de drept material și temei de admitere a cererii de recurs nu este.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul învederează că dezacordul recurente cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurente, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mihailova Olga ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către Mihailova Olga se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca - Doneva

Ion Druță